

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 11 września 2014 r.

DOLiS/DEC-895/14/71106,71107

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 2 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182), o przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani J.B., na odmowę udostępnienia przez portal [...], danych osobowych – w zakresie numerów IP komputerów, z których dokonano wpisów – użytkowników posługujących się loginami: K., Z., C., Ko., F., S., M., Ku., A., D. i R., którzy (odpowiednio) w dniach [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:56, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 06:09 i 10:05, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:32 i 22:19 (K.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 21.00, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 08:29 i [...] czerwca 2013 r. o godzinie 13:31 (Z.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 23:26 (C.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 09:58, 11:23 oraz 17:56 (Ko.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 11:20 (F.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 17:21 (S.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 08:53 (M.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 22:34 (Ku.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:15 (A.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 23:19; (D.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 16:59 (R.), którzy zamieścili wpisy w rubryce komentarze pod artykułem pt. [...], jaki ukazał się w dniu [...] czerwca 2013 r. o godz. 15:19 na portalu [...], którego administratorem jest Pani J.S. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą W., reprezentowana przez adwokata W.N.,

nakazuję Pani J.S. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą W., udostępnienie na rzecz Pani J.B., danych osobowych osób, które w dniach:

- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:56, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 06:09 i 10:05, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:32 i 22:19 posługując się loginem K.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 21.00, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 08:29 i [...] czerwca 2013 r. o godzinie 13:31 posługując się loginem Z.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 23:26 posługując się loginem C.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 09:58, 11:23 oraz 17:56 posługując się loginem Ko.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 11:20 posługując się loginem F.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 17:21 posługując się loginem S.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 08:53 posługując się loginem M.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 22:34 posługując się loginem Ku.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:15 posługując się loginem A.;
- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 23:19; posługując się loginem D.;

- [...] czerwca 2013 r. o godzinie 16:59 posługując się loginem R. zamieścili wpisy w rubryce komentarze pod artykułem pt. [...], który ukazał się w dniu [...] czerwca 2013 r. o godz. 15:19 na portalu [...], w zakresie obejmującym nr IP urządzeń, przy wykorzystaniu których zamieszczono ww. wpisy.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani J.B., zwanej dalej Skarżącą, na odmowę udostępnienia przez portal [...], danych osobowych – w zakresie numerów IP komputerów, z których dokonano wpisów – użytkowników posługujących się loginami: K., Z., C., Ko., F., S., M., Ku., A., D. i R., którzy (odpowiednio) w dniach [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:56, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 06:09 i 10:05, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:32 i 22:19 (K.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 21.00, [...] czerwca 2013 r. o godzinie 08:29 i [...] czerwca 2013 r. o godzinie 13:31 (Z.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 23:26 (C.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 09:58, 11:23 oraz 17:56 (Ko.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 11:20 (F.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 17:21 (S.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 08:53 (M.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 22:34 (Ku.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 15:15 (A.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 23:19; (D.); [...] czerwca 2013 r. o godzinie 16:59 (R.), którzy zamieścili wpisy w rubryce komentarze pod artykułem pt. [...], jaki ukazał się w dniu [...] czerwca 2013 r. o godz. 15:19 na portalu [...], którego administratorem jest Pani J.S. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą W., reprezentowana przez adwokata W.N.

Skarżąca uzasadniła swoje żądanie zamiarem zainicjowania postępowania sądowego przeciwko osobom, których dotyczą wnioskowane informacje, celem dochodzenia wobec nich roszczeń związanych z zarzucanym im naruszeniem dóbr osobistych.

Skarżąca poinformowała, że skierowany bezpośrednio pod adresem redaktora naczelnego portalu [...] B.K. wniosek z dnia [...] grudnia 2013 r. o udostępnienie ww. danych osobowych (kopia wniosku znajduje się w aktach sprawy), został przez Panią J.S. rozpatrzony odmownie.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Skarżąca wnioskiem z dnia [...] grudnia 2013 r. wystąpiła o cyt.: „(...) pisemne przedstawienie identyfikacji użytkowników komputerów z których prowadzono dyskusję i komentowano rzeczony artykuł (numer IP komputera, miejsce jego usytuowania oraz datę i godzinę wpisu komentarza) w terminie od dnia [...] czerwca do dnia [...] lipca br.”
2. W odpowiedzi na ww. wniosek, Pani J.S. w piśmie z dnia [...] grudnia 2013 r. skierowanym do Skarżącej odmówiła spełnienia żądania, powołując się na przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r., poz. 1422), cyt.: „zgodnie z wyżej przywołaną ustawą usługodawcy są zobowiązani do udostępnienia danych osobowych będących w ich posiadaniu jedynie organom państwa w związku z prowadzonymi przez nie postępowaniami (art. 18 ust. 6 ustawy)”.
3. W piśmie z dnia [...] lutego 2014 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych pełnomocnik Pani J.S., potwierdził, że odmowa udostępnienia Skarżącej interesujących jej danych osobowych, nastąpiła w oparciu o przepis art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Jednocześnie wskazał, że cyt.: „Pani J.B. o warunkach udostępniania danych została poinformowana pisemnie w dniu [...] 12.2013 r.

i mój mandant J.S. mając na uwadze funkcję pełnioną przez Skarżącą, poinformował ją o podstawie prawnej odmowy udostępnienia danych osobowych usługobiorców w sposób odpowiadający pełnionym przez nią funkcji i doświadczeniu”. Pełnomocnik Pani J.S. dodał, iż cyt.: „mój mandat [Pani J.S.] rozważył wszelkie aspekty żądania Pani J.B. i nie znalazł najmniejszych podstaw do dokonania odstępstwa od ochrony danych osobowych swoich usługobiorców.

4. Ponadto Pełnomocnik Pani J.S. podniósł, że cyt.: „do dnia dzisiejszego żaden organ nie złożył u mojego mandanta [Pani J.S.] zawiadomienia o bezprawnym charakterze przechowywanych danych, co powodowałoby podjęcie działań określonych w art. 14 ww. ustawy”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych osobowych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów ustawy administratorem danych osobowych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o której mowa w art. 3 ustawy, która decyduje o celach i środkach przetwarzania tych danych (art. 7 pkt 5 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Co istotne, materialne przesłanki przetwarzania danych osobowych wskazane w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o ochronie danych osobowych mają charakter równorzędny i autonomiczny co oznacza, że spełnienie którejkolwiek z nich stanowi wystarczającą podstawę przetwarzania danych osobowych. W szczególności art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych zezwala na przetwarzanie danych osobowych, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Z kolei zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie podziela stanowiska pełnomocnika Pani J.S., jakoby kierowany pod adresem podmiotu świadczącego usługi drogą elektroniczną wniosek o udostępnienie danych osobowych użytkowników tych usług (a zatem – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – użytkowników portalu internetowego [...]), pochodzący od podmiotów innych niż organy państwa i uzasadniony względami innymi niż potrzeby prowadzonych przez nie postępowań (a zatem także wniosek Skarżącej) nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r., poz. 1422). Stosownie do brzmienia ww. przepisu, usługodawca udziela informacji o danych, o których mowa w ust. 1-5, organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Powyższy przepis istotnie kształtuje po stronie usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną obowiązek udostępnienia danych osobowych użytkowników tych usług organom państwa, na potrzeby

prowadzonych przez nie postępowań. Tym samym art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną stanowi przepis prawa, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, nakładający wprost na określone podmioty określone prawa i obowiązki w zakresie przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną. Organy państwa powołujące się na potrzeby prowadzonych postępowań, są zatem uprawnione do pozyskania niezbędnych dla tych celów danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną, a przetwarzanych przez podmioty świadczące te usługi – legitymują się bowiem przesłanką zezwalającą na takie ich przetwarzanie określoną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Istnienie omawianego art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną w żadnym razie nie wyklucza jednak przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną w sytuacji, gdy spełnione zostaną inne przesłanki przetwarzania tych danych określone przepisami ustawy o ochronie danych osobowych, samodzielne i niezależne od przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – np. przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 5 tej ustawy. Stosownie do brzmienia art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, do przetwarzania danych osobowych w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną, stosuje się przepisy tej ustawy, o ile przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej. Na tle omówionych regulacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oczywiście nieuprawnionym byłby wniosek o wyłączeniu stosowania - w procesie przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną - art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż pogląd organu dotyczący tego, iż art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną nie wyklucza stosowania ustawy o ochronie danych osobowych i tym samym nie wyłącza możliwości udostępnienia danych podmiotom innym niż wskazane w tym przepisie, został uznany za trafny przez Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 21 sierpnia 2013 r. (sygn. akt I OSK 1666/12) wskazał, iż z brzmienia art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynika jedynie obowiązek udzielenia informacji o danych organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Nie wynika natomiast zakaz udostępniania tych danych osobom, których prawa zostały naruszone. Zarówno jednak organ nakazujący ujawnienie danych, jak i sąd administracyjny rozpoznający skargę na tego rodzaju decyzję, muszą każdorazowo, przy uwzględnieniu indywidualnych okoliczności danej sprawy dokonać wyważenia przeciwstawnych interesów jakimi są prawo do ochrony danych osobowych i prawo do ochrony czci, godności, dobrego imienia czy też wizerunku firmy. Należy przy tym w sposób należyty uwzględniać wymogi wynikające z zasady proporcjonalności, tak aby stosowane środki były adekwatne do zagrożenia dobra wymagającego w danej sprawie większej ochrony. Wyrażony pogląd jest zgodny z normami konstytucyjnymi, a zwłaszcza z art. 31 ust. 2 i 3 Konstytucji RP, z którego wynika, że każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych, a ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane w ustawie i tylko wtedy gdy są konieczne m.in. dla ochrony wolności i praw innych osób. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych pozwalające na ujawnienie tych danych we wskazanych w ustawie przypadkach są właśnie takim wyjątkiem pozwalającym osobie, której prawa naruszono, dochodzić należytej jej w demokratycznym państwie ochrony. Natomiast osoba dokonująca tych naruszeń musi mieć świadomość, że nie może nadużywać swoich praw naruszając prawa innych. Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, iż obecnie obowiązujący stan prawny pozwala na wysnucie wniosku, iż w ramach obowiązującego prawa można domagać się ujawnienia danych, jakie zgromadził administrator serwisu internetowego poprzez stosowanie mniej restrykcyjnej ustawy niż ustawy

o świadczeniu usług drogą elektroniczną, czyli ustawy o ochronie danych osobowych, a konkretniej art. 23 tej ustawy (poprzez przetwarzanie danych, w tym ich udostępnianie), ale pod pewnymi warunkami. Warunkami tymi są proporcjonalność środków i celów oraz równowaga pomiędzy ochroną różnych dóbr: wolności wypowiedzi i prawa do ochrony dóbr osobistych. Podmiot żądający udostępnienia danych osobowych musi swoje stanowisko uzasadnić. Wedle art. 23 ust. 1 pkt 5 muszą być to „prawnie usprawiedliwione cele”. W przypadku odmowy udostępnienia danych przez podmiot, będący ich administratorem, strona może złożyć wniosek do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, który po przeprowadzeniu stosownego postępowania może w drodze decyzji nakazać udostępnienie danych osobowych. Istotna w tym zakresie jest ocena Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, która powinna być uzależniona od okoliczności konkretnej sprawy, bowiem zarówno ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i ustawy będzie miała w tym zakresie zastosowanie. Podejmując decyzję, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych musi w każdej indywidualnej sprawie ocenić, które dobra chronione przez prawo są ważniejsze – dane osobowe czy interes gospodarczy przedsiębiorstwa.

Odnosząc powyższe do okoliczności rozpatrywanej sprawy wskazać należy, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosek Skarżącej o udostępnienie jej danych osobowych użytkowników portalu [...] (tj. informacji o adresach IP urzędów, z których zamieszczono te wpisy) znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych i jako taki powinien zostać przez Panią J.S. uwzględniony.

Skarżąca uzasadniła ww. wniosek niezbędnością żądanych danych z punktu widzenia możliwości dochodzenia wobec autorów kwestionowanych wpisów jej roszczeń związanych ze stawianym im zarzutem bezprawnej ingerencji w sferę jej dóbr osobistych.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121), ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (§ 1). Jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (§ 2). Przepisy powyższe nie uchybiają uprawnieniom przewidzianym w innych przepisach, w szczególności w prawie autorskim oraz w prawie wynalazczym (§ 3).

Zindywidualizowanie autorów kwestionowanych wpisów stanowi niezbędny warunek dochodzenia przeciwko nim roszczeń związanych z zarzucaną im bezprawną ingerencją w sferę jego dóbr osobistych. Przepisy normujące procedurę cywilną wymagają bowiem, aby każde pismo procesowe zawierało oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, oznaczenie rodzaju pisma, osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, wymienienie załączników, a gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, pisma zaś dalsze - sygnaturę akt (art. 126 § 1 i § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego Dz. U. z 20134 r., poz. 101).

Mając na uwadze powyższe, niezbędność dysponowania przez Skarżącą informacjami indywidualizującymi osoby, przeciwko którym zamierza ona skierować powództwo w związku

z zarzutem nieuprawnionej ingerencji w sferę jej dóbr osobistych, nie budzi wątpliwości. W sytuacji, gdy Skarżąca nie dysponuje zasadniczo żadnymi informacjami o osobach, które w określonych datach i godzinach, posługując się określonymi pseudonimami zamieściły na forum internetowym portalu [...] kwestionowane wpisy na jej temat - poza tymi, które wynikały z ich opublikowania (tj. – oprócz dat, godzin i treści publikacji - pseudonimami, którymi posłużyły się te osoby w celu ukrycia swojej tożsamości), zasadnym jest przyjęcie, że podejmowanie przez nią działań służących ustaleniu tożsamości tych osób, w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności cywilnej w związku z treścią tych publikacji, mieści się w pojęciu jej prawnie usprawiedliwionych celów. Oczywiście jest, że pozyskanie (przetwarzanie) danych osobowych w ww. celu w każdym przypadku zostanie uznane przez osoby, których dane te dotyczą, za sprzeczne z ich interesem. Okoliczność ta – zwłaszcza mając na uwadze prawne gwarancje obrony przed roszczeniami strony przeciwnej – nie świadczy jednak o naruszeniu ich praw i wolności. Przyjęcie przeciwnego stanowiska skutkowałoby bezzasadną ochroną tego, kto mógł dopuścić się bezprawnej ingerencji w sferę prawnie chronionych interesów innej osoby (zwłaszcza przekonany o anonimowości, jaką gwarantuje mu sieć internet) przed ewentualną odpowiedzialnością za jego działania. Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09) cyt.: „(...) prawo do swobodnej, anonimowej wypowiedzi, nie może chronić osób, które naruszają prawa innych osób, od odpowiedzialności za wypowiedziane słowa. W sieci nikt nie jest i nie może być anonimowy. Wprawdzie ustalenie tożsamości danej osoby może być utrudnione, jednak z uwagi na to, że każdy komputer zostawia w internecie ślad – adres IP, za pomocą którego można ustalić komputer, z którego dokonano wpisu, stwarza to możliwość pośredniego ustalenia tożsamości osoby, która dokonała tego wpisu (...).”

Reasumując, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Pani J.S. bezpodstawnie odmówiła Skarżącej udostępnienia wnioskowanych danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów wskazanych w inicjującej przedmiotowe postępowanie skardze, uniemożliwiając jej tym samym podjęcie dalszych działań służących takiej identyfikacji autorów kwestionowanych wpisów, która pozwoli na skuteczne zainicjowanie przeciwko nim planowanych postępowań sądowych.

Stosownie do brzmienia art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, Generalny Inspektor upoważniony jest – na mocy powołanej regulacji – do nakazania Pani J.S. udostępnienia na rzecz Skarżącej wnioskowanych przez nią danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów w zakresie informacji o adresach IP urządzeń, z których zamieszczono te wpisy.

Dla potwierdzenia słuszności prezentowanego w niniejszej sprawie stanowiska raz jeszcze powołać warto wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09), w którym wskazano w szczególności cyt.: „(...) uczestnik postępowania posiada informacje o dacie logowania, pseudonimach osób dokonujących tej czynności i treści dokonanych wpisów. W ocenie Sądu, powyższe informacje, zestawione z numerami IP umożliwiają jednoznaczne określenie tożsamości osób, które naruszyły dobra osobiste uczestnika postępowania. (...) żądane przez uczestnika postępowania adresy IP stanowią w niniejszej sprawie dane osobowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, a nakazanie

ich udostępnienia stanowi realizację dyspozycji ust. 2 tego przepisu, tzn. stworzy możliwość zidentyfikowania osoby, bądź osób, których tożsamość można określić pośrednio. (...) sam adres IP komputera nie wystarcza do wskazania osoby, która z niego korzystała, ale w zestawieniu z innymi informacjami pozwala przypuszczać, że jej tożsamość można ustalić. W ocenie Sądu, identyfikacja tej osoby nie musi być związana z nadmiernymi kosztami, czasem lub działaniami (...).”

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kpa w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).